

УДК 347.763.36

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІСЬКОГО ТРАНСПОРТУ (ДОСВІД УКРАЇНИ Й ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН)

Волік В.В., к. ю. н.,
доцент кафедри господарського та екологічного права
Донецький юридичний інститут
Міністерства внутрішніх справ України

У статті розглянуто організаційно-правові засади функціонування міського транспорту в Україні й деяких європейських країнах. З'ясовано зміст і значення загальноєвропейських тенденцій у сфері управління міським транспортом, їхній вплив на транспортну політику окремих країн. Визначено основні сучасні проблеми в цій сфері та запропоновано шляхи оптимізації правового регулювання функціонування міського транспорту з урахуванням вітчизняного й зарубіжного досвіду.

Ключові слова: міський транспорт, транспортна система, правове регулювання транспорту, пасажирські перевезення, транспортна стратегія.

В статье рассмотрены организационно-правовые основы функционирования городского транспорта в Украине и некоторых европейских странах. Рассматриваются содержание и значение общеевропейских тенденций в сфере управления городским транспортом, их влияние на транспортную политику отдельных европейских стран. Определены основные современные проблемы в данной сфере и предложены пути оптимизации правового регулирования городского транспорта с учётом зарубежного и отечественного опыта.

Ключевые слова: городской транспорт, транспортная система, правовое регулирование транспорта, пассажирские перевозки, транспортная стратегия.

Volik V.V. ORGANIZATIONAL AND LEGAL BASES OF ACTIVITY OF URBAN TRANSPORT (UKRAINIAN EXPERIENCE AND THE EXPERIENCE OF FOREIGN COUNTRIES)

In article various models of public administration by city passenger transport on the example of some European countries are considered. In article the contents and value of the all-European tendencies, and their influence on transport policy of the certain European countries is considered. The author defined the main modern problems in this sphere and ways of optimization of legal regulation of city transport taking into account foreign and domestic experience are offered.

Key words: city transport, transport system, legal regulation of transport, passenger traffic, transport strategy.

Постановка проблеми. Зростання рівня урбанізації в багатьох регіонах світу вимагає ефективної організації транспортної системи, особливо у великих містах, для яких актуальним питанням є розвиток міського транспорту. Пересування в містах стає все гострішою проблемою для громадян. Зміни в економіці України, наявність конкуренції на ринку транспортних послуг потребує суттєвих змін в організації управління міським транспортом. Вирішенню завдання визначення та розробки стратегічних напрямів удосконалення правового регулювання транспортної системи сприятиме аналіз світового досвіду розв'язання цієї проблеми.

Ступінь розробленості проблеми. Серед вітчизняних і зарубіжних учених дослідженням правовідносин, пов'язаних із правовим регулюванням діяльності транспорту, займалися О.І. Амоша, І.В. Булгакова, В.М. Бесчастний, Т.Г. Затонацька, О.В. Мороз, В.А. Грабельников, Е.Ф. Демський, С.А. Матійко та ін. Водночас питання розвитку правового регулювання функціонування міського транспорту в зарубіжних країнах залишаються розглянутими недостатньо й потребують подальшого дослідження.

Метою статті є аналіз організаційно-правових засад функціонування міського транспорту в Україні та зарубіжних країнах, визначення спільних рис і відмінностей, розробка

рекомендацій щодо покращення правового регулювання функціонування міського транспорту в Україні з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду в цій сфері.

Виклад основного матеріалу. Організаційно-правові засади функціонування міського транспорту в різних країнах мають свої особливості. Цікавим є досвід передусім найближчих сусідів України. Так, у Республіці Білорусь законодавство в цій сфері ще знаходиться у процесі формування. На сьогодні в Республіці Білорусь немає основного, кодифікованого, єдиного для всіх видів транспорту нормативно-правового акта, що регулює всі аспекти правовідносин, пов'язаних із транспортною діяльністю.

Сучасне транспортне законодавство Республіки Білорусь значною мірою кодифіковане, прийняті відповідні транспортні кодекси (Повітряний кодекс Республіки Білорусь, Кодекс торговельного мореплавання Республіки Білорусь, Кодекс внутрішнього водного транспорту) й закони (Закон Республіки Білорусь «Про залізничний транспорт», Закон Республіки Білорусь «Про автомобільний транспорт і автомобільні перевезення», Закон Республіки Білорусь «Про транспортно-експедиційну діяльність» тощо). Як зазначається в наукових джерелах, усе це додає певної стабільності й правонаступництва в регулюванні відносин у сфері транспортної діяль-

ності, але неврегульованими на законодавчому рівні залишаються відносини, пов'язані з перевезенням пасажирів і багажу міським пасажирським транспортом. У зв'язку з цим у Республіці Білорусь існує об'єктивна необхідність створення національного законодавства, яке регулює відносини, що виникають при здійсненні цих видів діяльності, головним призначенням якого має створення механізмів забезпечення реалізації нормативно-правових актів на практиці [1, с.70].

Цікавим видається досвід регулювання діяльності міського транспорту в Російській Федерації. Правові засади функціонування міського транспорту визначаються як на федеральному рівні Законом Російської Федерації «Про автомобільний транспорт у Російській Федерації», так і на регіональному рівні. Зокрема, становить інтерес Закон м. Москви «Транспортний кодекс м. Москви», а також Закон «Про міський пасажирський транспорт». У зазначених законах визначаються основи правового, економічного й соціального регулювання всіх видів транспорту, що функціонують на території міста, незалежно від підпорядкованості підприємств і форми власності. Спеціальні глави закону присвячені діяльності муніципальних транспортних підприємств, муніципальним перевезенням пасажирів, їхньому фінансуванню, державній і муніципальній підтримці та іншим аспектам розвитку й експлуатації транспорту.

У Молдові правове регулювання діяльності міського транспорту здійснюється на підставі Кодексу автомобільного транспорту, яким регламентовано основні умови здійснення на території Республіки Молдова автомобільних перевезень пасажирів, багажу та вантажів, що виконуються транспортними агентами, у тому числі транспортними агентами інших держав, за винятком спеціальних автомобільних перевезень [2].

У зарубіжних країнах правові норми щодо регулювання діяльності міського транспорту здебільшого містяться в загальному транспортному законодавстві. Однак у деяких країнах існують спеціальні закони, які регулюють діяльність саме міського транспорту. Серед таких можна відзначити Закон Республіки Узбекистан «Про міський пасажирський транспорт», а також Закон Естонії «Про громадський транспорт».

У Законі Республіки Узбекистан «Про міський транспорт» подається визначення міського пасажирського транспорту як зареєстрованого на території Республіки Узбекистан автомобільного й електричного транспорту, призначеного для перевезення пасажирів і багажу в межах міста. Видами міського пасажирського транспорту є автобуси, трамваї, тролейбуси, метрополітен, маршрутні та лінійні таксі. Цим Законом визначаються основні завдання перевізника, засади державного регулювання міського пасажирського транспорту, питання ліцензування й фінансування міського пасажирського транспорту, вимоги до транспортних засобів міського пасажирського транспорту, права та обов'язки перевізників і пасажирів, відповідальність за

порушення законодавства про міський пасажирський транспорт [3].

Законом Естонії «Про громадський транспорт» регулюються загальні засади організації діяльності різних видів громадського транспорту, тобто не лише міського транспорту, а увесь громадський транспорт, який здійснює автомобільні, залізничні, водні й повітряні перевезення. У зазначеному Законі надається визначення громадського транспорту як оплатних пасажирських перевезень, що здійснюються на підставі ліцензії та включають маршрутні, нерегулярні й таксомоторні перевезення. Цим Законом регламентуються планування та організація роботи громадського транспорту, укладання договорів перевезення, засади державної підтримки громадського транспорту, фінансування, тарифи й пільги, відповідальність за порушення законодавства про громадський транспорт [4].

З огляду на євроінтеграційні процеси у країні цікавим є досвід країн Європейського Союзу, котрі вже пройшли шлях забезпечення ефективної організації роботи міського пасажирського транспорту, який Україна разом з іншими пострадянськими країнами тільки починає [5, с. 181].

На сьогодні у світі немає єдиного підходу до вибору ефективної моделі управління міським пасажирським транспортом. Можна виділити три найбільш поширених підходи до організації управління міським транспортом:

1) централізація управління організації пасажирського руху (державна монополія на транспортне обслуговування);

2) децентралізація, обмежене втручання органів управління в процес регулювання міського пасажирського транспорту (конкурсний відбір перевізників, концесії);

3) дерегулювання, незначна участь або відмова від участі в управлінні міським транспортом з боку органів влади.

Досліджуючи світовий досвід реформування міського пасажирського транспорту, можна дійти висновку щодо спільної загальної тенденції: незважаючи на наявні відмінності, практично в усіх країнах світу міський транспорт залишається збитковим.

Проблема співвідношення державного регулювання та ринкових механізмів у сфері міського транспорту ніде у світі ще не знайшла оптимального вирішення. Різні країни мають різний підхід до вирішення цієї проблеми, тому дослідження й узагальнення світового досвіду в цій сфері є кроком до роботи та впровадження власної ефективної моделі управління у сфері міського транспорту [5, с. 182].

Досвід становлення й функціонування транспортної системи у країнах із розвиненими економічними відносинами, конкурентним середовищем на ринку транспортних послуг доводить, що діяльність органів управління транспортом, незважаючи на організаційну форму, спрямована на найбільш повне задоволення потреб споживачів.

Вивчення зарубіжного досвіду організаційно-правових засад функціонування міського пасажирського транспорту дає змогу дійти висновку про те, що найбільш ефектив-

ною формою організації діяльності міського транспорту є конкуренція між перевізниками різної форми власності, що досягається за умови наявності правильної структури й необхідного потенціалу державних органів.

Для України світовий досвід є важливим у контексті визначення особливостей управління за умови формування конкурентного середовища, яке не є сталим. Крім того, необхідно враховувати, що досвід ринкових трансформацій і державного управління цим процесом засвідчує, що не є доцільним руйнування системи централізованого управління, яка вже склалася. Питання постає в тому, як визначити міру і ступінь державного втручання у процеси економічного розвитку, зокрема, транспортної системи [6, с. 94].

Організаційно-правовий механізм управління міським пасажирським транспортом у різних європейських країнах має багато національних відмінностей, зумовлених низкою причин, а саме: різний рівень роздержавлення та демонополізації в цій сфері, децентралізація державного управління у країні, відмінності в концепціях інвестиційного й поточного фінансування міського транспорту із бюджетів різних рівнів [7, с. 7].

Аналіз організаційно-правових засад фінансування діяльності міського транспорту в зарубіжних країнах засвідчує, що в сучасних європейських країнах фінансування у транспортному секторі має багатоканальний характер і регулюється відповідно до транспортної стратегії країни з урахуванням загальноєвропейських тенденцій у цій сфері, внутрішнім національним законодавством, а також у багатьох країнах має свої певні особливості на регіональному та місцевому рівнях.

Досліджуючи зарубіжний досвід регулювання відносин у сфері міського транспорту, ми дійшли висновку, що зазначений досвід має багато корисних надбань, які можуть бути ефективно впроваджені в Україні. Одним із найбільш перспективних напрямів є подальший ефективний розвиток державно-приватного партнерства у сфері міського транспорту, а також забезпечення чесної конкуренції в цій сфері.

Використання досвіду регулювання транспортних відносин зарубіжних країн має сприяти вдосконаленню чинного транспортного законодавства України, зміцненню зовнішніх зв'язків і поступовій інтеграції України в європейську та світову транспортні системи.

Досвід розвинутих зарубіжних країн демонструє, що ринкові відносини в економіці сприяють створенню ефективної й розвинутої системи багаторівневого державного регулювання діяльності міського транспорту.

Висновки. Аналізуючи зарубіжний досвід нормативно-правового забезпечення діяльності міського транспорту, можемо підсумувати, що в більшості із розглянутих країн діяльність міського транспорту регулюється загальним транспортним законодавством, представленим, як правило, Транспортним кодексом чи законом про транспорт. Виокремлення міського транспорту в окрему категорію та визначення на законодавчому рівні засад його функціонування спостерігається вкрай рідко. Проте, аналізуючи наукову літературу, присвячену розвитку транспортного законодавства в зарубіжних країнах, можемо констатувати, що проблема правового регулювання діяльності міського транспорту є актуальною й в інших країнах, де також розглядаються пропозиції щодо прийняття окремого відповідного закону про міський транспорт. Отже, загальносвітові тенденції розвитку законодавства про міський транспорт підтверджують актуальність дослідження цього питання в Україні й спонукають до розроблення та прийняття закону України «Про міський транспорт».

ЛІТЕРАТУРА:

1. Полещук Л. Перспективи удосконалення законодавства Республіки Білорусь у сфері транспортної діяльності / Л. Полещук // Юридична Україна. – 2007. – № 11. – С. 70–75.
2. Закон об утверждени Кодекса автомобильного транспорта Молдовы от 29.07.1998 г. № 116 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.consumer.info.md/rus/index.php?itemid=231>.
3. О городском пассажирском транспорте : Закон Республики Узбекистан [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.lex.uz/PAGES/GETACT.ASPX?LACT_ID=7367.
4. Про громадський транспорт : Закон Естонії [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://www.riigikogu.ee/?lang=ru>.
5. Амоша О.І. Європейський досвід забезпечення ефективного функціонування підприємств міського пасажирського транспорту / О.І. Амоша, О.С. Філіппова // Економіка будівництва і міського господарства. – 2010. – № 4. – Т. 6. – С. 179–189.
6. Разводовський В.Й. Світовий досвід державного регулювання транспортної системи та напрями його використання в Україні / В.Й. Разводовський // Вісник Національного університету внутрішніх справ. – 2004. – Вип. 26. – С. 92–100.
7. Зарубежный и отечественный опыт управления городским пассажирским транспортом в рыночных условиях : [учеб. пособ.] / под ред. В.А. Персианова. – М. : ГУУ, 2006. – 342 с.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

Серія:
ЮРИДИЧНІ НАУКИ
Випуск 4
Том 2

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Стратонов Василь Миколайович – ректор Херсонського державного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Заступники головного редактора:

Бевзенко Володимир Михайлович – професор кафедри адміністративного та господарського права Херсонського державного університету, д.ю.н., професор

Шапошиников Костянтин Сергійович – декан факультету економіки і менеджменту Херсонського державного університету, д.е.н., доцент

Відповідальний секретар:

Сотула Олександр Сергійович – доцент кафедри галузевого права Херсонського державного університету, к.ю.н., доцент

Члени редакційної колегії:

Галуцько Валентин Васильович – директор Інституту права Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», професор кафедри адміністративного та господарського права Херсонського державного університету, д.ю.н., доцент

Кафарський Володимир Іванович – професор кафедри теорії держави і права Херсонського державного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Волошин Юрій Олексійович – завідувач відділу теорії і практики законотворчої діяльності, директор Української школи законотворчості Інституту законодавства Верховної Ради України, д.ю.н., професор

Конопльов В'ячеслав В'ячеславович – д.ю.н., професор, іноземний член Національної академії правових наук України, заслужений юрист України

Литвинов Олексій Миколайович – завідувач кафедри кримінального права та кримінології Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Літвін Валерій Валерійович – професор кафедри галузевого права Херсонського державного університету, к.ю.н.

Лукашевич Віталій Григорович – завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Мельник Роман Сергійович – професор кафедри адміністративного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, д.ю.н., старший науковий співробітник

Мікулін Віктор Петрович – Вища експертна рада України, д.ю.н., професор

Монаєнко Антон Олексійович – проректор Класичного приватного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Сайнчин Олександр Сергійович – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., професор

Слінько Сергій Вікторович – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Стрельцов Євген Львович – вчений секретар Південного регіонального наукового центру Національної академії правових наук України, член-кореспондент Національної академії правових наук України, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України

Фріс Павло Львович – завідувач кафедри кримінального права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України

Шишка Роман Богданович – завідувач кафедри цивільно-господарських дисциплін Ірпінської фінансово-юридичної академії, д.ю.н., професор

Шутак Ілля Дмитрович – професор кафедри теорії та історії права Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького, д.ю.н., професор

Чертова Надія Андріївна – завідувач кафедри міжнародного права і порівняльного правознавства Північний Арктичний федеральний університет імені М.В. Ломоносова, д.ю.н., професор (Російська Федерація, м. Архангельськ)

Гармасєв Юрій Петрович – завідувач кафедри організації прокурорсько-слідчої діяльності Іркутського інституту підвищення кваліфікації прокурорських працівників Генеральної прокуратури Російської Федерації, д.ю.н., професор (Російська Федерація, м. Іркутськ)

Кубічек Павол – декан юридичного факультету Університету імені Коменського, д.ю.н., професор (Республіка Словаччина, м. Братислава)

Рябініна Тетяна Кимівна – завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Південно-Західного державного університету, к.ю.н., професор (Російська Федерація, м. Курськ)

Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки» є фаховим виданням на підставі Наказу МОН України від 10 жовтня 2013 року № 1411 (додаток № 5).

**Рекомендовано до друку рішенням Науково-технічної ради
Херсонського державного університету
(Протокол № 4 від 22.09.2015 р.)**

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації – серія КВ № 19746-9546Р
від 15.03.2013 р. видане Державною реєстраційною службою України

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 5

ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Василько І.В. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ПРАЦЮ ПРАЦІВНИКАМИ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ У РОБОТОДАВЦІВ-ФІЗИЧНИХ ОСІБ.....	7
Запара С.І. КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР: АРХАЇЧНИЙ ЧИ СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТ РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИН В УКРАЇНІ?.....	10
Казанчан А.А. СОЦІАЛЬНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ГРОМАДЯН В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ.....	14
Кисельова Є.І. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ЗА ДОГОВІРНИМ РЕГУЛЮВАННЯМ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН.....	18
Лисак Я.А. СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ПРИ ВИКОНАННІ НИМИ СЛУЖБОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ ПІД ЧАС МІЖНАРОДНИХ МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЙ.....	22
Мельник А.В. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ІНСПЕКЦІЇ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ПРАЦІ.....	26
Римар Б.А. ПИСЬМОВА ФОРМА ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ.....	30
Середа О.Г. ОКРЕМІ ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА У ПРАВОВОМУ МЕХАНІЗМІ ЗАХИСТУ ПРАВ ПРАЦІВНИКІВ.....	34
Хвесюк В.І. ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ.....	37
Чорна К.П. ПРИНЦИПИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН, ЯКІ ЗАКРІПЛЕНІ В ПРОЕКТІ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	41

СЕКЦІЯ 6

ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Гурова А.М. ЕКОЛОГО-ПРАВОВИЙ ПІДХІД ДО ОКРЕСЛЕННЯ ПОНЯТТЯ КОСМІЧНОГО СМІТТЯ.....	45
Ковейно Ю.В. ЩОДО ЗМІСТУ, НАПРЯМІВ І ПРИНЦИПІВ ВЕДЕННЯ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА.....	49
Піфко О.О. ПРАВОВІ АСПЕКТИ КЛАСИФІКАЦІЇ СИСТЕМ РЕЄСТРАЦІЇ ПРАВ НА ЗЕМЛЮ.....	54
Туєва О.М. ФІНАНСОВА ПІДТРИМКА ЯК СКЛАДОВА ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ.....	58

СЕКЦІЯ 7

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Андрущенко І.Г. РОЛЬ ДЕРЖАВИ В ЗАПОБІГАННІ НЕПРАВОМІРНІЙ КОНЦЕНТРАЦІЇ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ НА РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ.....	63
Веселова Л.Ю. АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ГАРАНТУВАННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ.....	66
Волік В.В. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІСЬКОГО ТРАНСПОРТУ (ДОСВІД УКРАЇНИ Й ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН).....	70
Галуцько В.М. ВИДВОРЕННЯ НЕЛЕГАЛЬНИХ МІГРАНТІВ ЗА МЕЖІ УКРАЇНИ ЯК ЗАСІБ ПРОТИДІЇ НЕЛЕГАЛЬНІЙ МІГРАЦІЇ.....	73
Денисюк Д.С. ЩОДО РОЗУМІННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ВІДНОСИН У СФЕРІ ДИСЦИПЛІНАРНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ.....	75
Єрко Г.Г. КОНТРОЛЬ У СФЕРІ НАДАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ.....	79
Золотарьова Я.С. МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЦЕДУРИ ПРОХОДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В СУДОВИХ ОРГАНАХ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	83